

Uzaktan Kumandan

– AhmetZeytinci · 29 Ekim 2015

Güzel bir pazar günüydü. "Oh be, nihayet bizim de uzaktan kumandalı bir arabamız oldu be eninde sonunda Sabriciğim." deyince otuz yıllık hayat arkadaşım Safiye Sultan, (Sultanı hep eklerim adının yanına, gerçek sultan olmasa da bana sultan o) benim de koltuklarım biraz biraz kabarrı oldu ne yalan söyleyeyim. İkimiz birden birbirine yakın tarihlerde emekli olunca, devlet baba da bize kıdem tazminatımız olarak epey para ödedi. Aslanım Devlet Baba, hem de ne aslan. Ne diyelim, her zaman da söyledim, yine de söylüyorum. "Allah devlete zeval vermesin."

Arabamız gıcır gıcır, yeni gelin gibi. Hani derler ya "Gelin ata binmiş ya nasip." demiş. Bizim araba da beyaz renkte olduğundan ben geline benzettim, hemen biz de koltuklarına oturup kısmet, ya nasip desek, zararı mı olur ki? İnanın insan el sürmeye de kıyamıyor, koltuklarına oturmaya da. Hani yabancı biri elini filan değse alıp ayağımın altına yer misin yemez misin deyip ezeceğim o hayta her kimse...

Zaman zaman arkadaşlarımın uzaktan kumandalı arabalarına biner hem de gıpta ederdim eskiden, acaba benim de ileri de böyle uzaktan kumandalı bir arabam olur mu diye arpacı kumrusu gibi düşünürdüm. Oldu işe oldu hem de bal gibi oldu. Hem de çatır çatır alınımızın teri ve helalinden kazandığımız bir parayla ne mutlu bana ve karıma...

Sabah çoluk çocuk arabanın yanına geldik. Anahtar elimde, elimde cebimde. Cebimden çıkartmadan şak kapıyı açarsın Sabri. Üfff, ne de güzel bir olaymış. Kumanda bende olduğuna göre kumandan da benim demek ki... Şöyle biraz uzağa gidiyorum on metre kadar, bakalım oradan da açacak mı? Hemen deniyorum. Basıyorum kumandaya şak ve tak diye hemen açılıyor. Beş metre yaklaşıyorum tekrar açıyorum. On beş metreye gitsem açar mı acaba? Onu da denemem lazım.

Bir üç beş, ben diyeyim on kere siz deyin yirmi otuz kere denemişimdir arabanın kapısını uzaktan kumanda ile açmayı. Herhalde başkaları da görse aynen şu cümleleri kuracaklar "Görmemişin uzaktan kumandalı arabası olmuş, tutmuş kumandanın içine etmiş basa basa kumandanın pilini bitirmiş." Safiye Sultan ve çocuklar kafayı yiyecekler nerede ise. "Hadi bey hadi bin de arabaya gidelim bak neredeyse birazdan akşam olacak." hadi ya o kadar olmuş muydu hiç de fark etmemişim. Döndüm "Tamam tamam ya kırk sene de bir kumandalı arabamız oldu hava atmayayım mı keyfini sürmeyeyim mi?"

Sabah sabah, arabaya binersin ve doğru o ünlü marketin kapısına varırsın. Arabadan iner inmez, kapıyı kilitlemeliyim derken, nasıl da unuttum ya uzaktan kumanda ile kilitlese ne be adam. (Burada be adam dediğim bendeniz Sabri oluyorum.) Tekrar açarım kapıyı anahtar ile arkamı döner giderken, arabaya bakmadan tık tık, iniiiiiiii işte bunu da başardım, yine arabanın kapısı kilitletiverdi. Oy oy oy ne muhteşem bir duygu bu ya. Tek hâkimi, kumandanı benim şu an da arabanın. Açıl dedim mi açılacak,

kapan dedim mi kapanacak. Ali Baba ve Kırk Haramiler masalının o meşhur sözü gibi "Açıl susam açıl." hemen peşine "Kapan susam kapan." En iyisi ben burada susam çok konuştum yahu yine...

Alışverişimizi yaparız veee yine uzaktan kumanda ile arabamızın kapısını açıp doooğru apartmanımızın oto parkına. Üç beş poşet var. Bir ikisini hanım alır, bir kaçını çocuklar. Benim elimin boş olması lazım ki kapıyı kapatacağım. Eveet bildiniz yine o muhteşem alet, yirminci ve yirmi birinci yüz yılın en büyük buluşları arasında ki uzaktan kumanda ile hem de... Bu sefer biraz varyete yapayım. Sırtımı dönüyorum arabaya bir de bacağımın arasından geçiriyorum kumandayı hooop şak dedim bastım kumandaya tak dedi kapandı. Ooo bir kere olur mu Sabri. Hanım ile çocuklarda elinde poşetler ile bekliyor, beklesinler üç dört kere daha açıp tatmin olmam lazım. Bu sefer başımı yere doğru eğip, kumandayı da yine bacağımın arasından geçirip o şak sesini duyuyor ardından gelen tak diye açılma sesini de duyuyor ve mutlu oluyorum birader ne yapalım. Ne muhteşem bir sesmiş bu tak sesi ya. Daha önce niye anlayamadım ki ben bu tak sesinin bu kadar muhteşem olduğunu...

Yok, yok sevdim ben bu işi. Neyse hanım ile çocukları bekletmeyeyim de kızmasınlar. Onlar yattıktan sonra gece yarısına doğru ben kumandayı elime alır gelirim yine çaktırmadan sitenin garajına. Artık sabaha kadar açar kaparım açar kaparım. Gecede aynı şekilde açılır mı ki acaba? Bakacağız deneyeceğiz, deneme-yanılma yöntemi ile öğreneceğiz. Onlar uyusunlar, uyusunlar çakmazlar çakmazlar benim gece yarısı garaja gidip bunlar ile uğraştığımı...